

РЕШЕНИЕ

№ 6822

гр. София, 07.11.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 07.10.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7346** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. О. Х. срещу Решение № СОА16-РИ09-103/30.06.2016г. на Кмета на Столична община.

Жалбоподателят твърди, че търсената със заявлението му информация е обществена по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ, а отказът за предоставянето ѝ противоречи на чл.41 от Конституцията на РБ, постановен е и в нарушение на чл.17 ал.2 от ЗПУКИ.

В открито съдебно заседание на 07.10.2016г. жалбоподателят Б. О. Х., редовно призован, се представлява от адв. А. К., който поддържа оспорването и моли съдът да отмени незаконосъобразния административен акт, като присъди и направените по делото разноски.

Ответникът- Кмета на Столична община, редовно призован, чрез процесуалния си представител – юрк. К. М., оспорва жалбата като неоснователна и моли съдът да постанови решение, с което да я отхвърли, защото търсената информация не попада в обхвата на приложното поле на ЗДОИ. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С писмено заявление вх. № СОА16-ЕВ01-92/16.06.2016г. Б. О. Х. е сезирала Кмета на Столична община с искане за предоставяне на следната обществена информация- копие от декларацията по ЗПУКИ, подадена от Ю. Р. Н., Зам. Кмет на Столична община за периода в който е работила в Столична община. Посочено е, че исканата информация следва да бъде предоставена под формата на електронни копия по електронен път на адрес: [електронна поща].

С Решение № СОА16-РИ09-103/30.06.2016г. Кмета на Столична община отказва достъп до обществена информация по заявлението, като се мотивира, че същата не попада в приложното поле на чл.2 ал.1 от ЗДОИ.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от Б. О. Х. заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В конкретния случай Столична община безспорно е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. В цитираната разпоредба е регламентирано изрично задължението на органите на местно самоуправление да осигурят достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от тях.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република Б./. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г.: „правото да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. То се отнася и за печата, и за другите средства за масова информация. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. /.../ Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая потърсената и отказана информация има характера на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да бъде обективирана върху хартиен, електронен или друг носител /като звукозапис или видеозапис; чл. 2, ал. 2 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗДОИ/, т.е. носители, съхранени, получавани или създадени от организация от обществения сектор /задължените по ЗДОИ субекти – чл. 3, ал. 4 от с.з./. С оглед търсената от Б. О. Х. информация се установи, че тя е и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. Съгласно чл. 10 от ЗДОИ „официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия“. В случая не се цели предоставянето на информация, съдържаща се в актове/документи на Столична община /чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 10 от ЗДОИ/, а предоставянето на подадените декларации по чл.12 от ЗПУКИ от Зам. Кмета Ю. Н.. Служебната информация е такава събирана, създавана и съхранявана по повод дейността на задължения субект по ЗДОИ.

Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези. С цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодически публикува в съответната интернет страница подлежащата на публикуване информация по ЗПУКИ /чл. 15а във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 13 от ЗДОИ/.

Съгласно чл. 17 ал.1 ЗПУКИ лицето, заемащо публична длъжност, подава декларациите по чл.12 пред органа, който го избира или назначава, или пред съответната комисия, като ал.2 разпорежда, че декларациите се обявяват на интернет страницата на органите по ал. 1 при спазване на ЗЗЛД.

От друга страна, съдът в настоящия състав не споделя виждането, че когато се иска предоставяне на документ и достъп до документ, а не се претендира информация като описание на сведение или знание за някого или нещо, то информацията не се дължи и по реда на ЗДОИ не може да се иска по този начин достъп до информация. Предоставяната на електронен носител информация е документ, като тази форма на предоставяне е и изрично уредена от ЗДОИ, при това по избор на заявителя /чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ/, съобразявайки и изключенията по чл. 27, ал. 1 от с.з. Нещо повече, съгласно чл.26 ал.1 т.1 от ЗДОИ една от формите за предоставяне на достъп до обществена информация е и преглед на информацията - чрез публичен общодостъпен регистър.

Правопораждащ факт за задължителното произнасяне по реда на чл. 28 от ЗДОИ на Кмета на Столична община, е характерът на исканата информация. Ако исканата от заявителя информация е обществена по своя характер, органът е длъжен да се произнесе по направеното искане, като предостави или откаже предоставянето на исканата информация с оглед на ограниченията по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ. Ако исканата информация не е обществена по своя характер, за сезирания орган няма да е налице

задължение за произнасяне, тъй като компетентността му не би имала обект, по отношение на който да бъде упражнена. В случая се констатира безпротиворечиво, че исканата информация попада в обхвата на чл. 2, чл. 9-чл. 11 от ЗДОИ, поради което и на изследване подлежат предпоставките на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, чиято липса, по аргумент на противното, обуславя осигуряване на достъп до нея.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /чл. 7, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 от с.з./, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з.– когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Административният орган не е изследвал предпоставките по смисъла на чл. 37, ал. 1 и чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, включително засегнати ли са интересите на трети лица и те да са обективирали изричен отказ от предоставяне на исканата обществена информация, както и дали е налице или не надделяващ обществен интерес /Решение № 225 от 09.01.2015 г. по ад. № 3292/2014 г., VII отд. на ВАС на РБ/. От събрания по преписката материал не се установява нито едно от законоустановените основания за отказ.

В спора се извеждат принципът достъпност, откритост, достоверност и пълнота на търсената информация с цел гарантиране сигурността на обществото и държавата, надделява и общественият интерес по смисъла на чл. 13, ал. 4 във връзка с § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ /решение № 11968/11.11.2015г. по дело № 14518/2014г. на ВАС, П. отделение/. Презумпцията за съществуването на обществения интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на противното. По тази причина позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на обществен интерес /чл. 14, ал. 2, т. 3 от ЗДОИ/. Онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже, което в случая не е направено. Нещо повече, Кмета на Столична община не доказва, че информацията, достъп до която се иска от Б. О. Х., е налична на интернет страницата на ответника- www.sofia.bg.

За пълнота, съдът възприема и мотивите на Решение № 9892 от 01.07.2013г. по адм.д. № 3587/2013г., VII отд. на ВАС на РБ: „ /.../ Една от целите на ЗДОИ е именно прозрачност в осъществяване на публично-властническите правомощия, както и в развитието на обществения живот като цяло. След като по силата на нормативен акт е установено, че информация, като поисканата е създадена, респ. към определен момент органът е разполагал с нея, то чл. 6, ал. 1, т. 3 ЗДОИ, въздигащ принципа на осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация, както и чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, налагащ принципа на откритост и достоверност на информацията, изискват органът в подобна хипотеза не просто да укаже на заявителя, че не разполага с информация, каквото твърдение би било фактически неустановимо и непроверимо по съдебен ред. Цитираните норми изискват органът да мотивира защо и

от кой момент същият не разполага с подобна информация, за да може да бъде проконтролирана дейността му с оглед обществената необходимост от откритост, прозрачност и законност при осъществяване на правомощията му“. В този контекст, отговорът на административния орган не обуславя извод дали разполага или не с исканата информация, без конкретни уточнения в тази насока, поради което се предопределя неговата немотивираност – предпоставка за отмяната му като незаконосъобразен.

В допълнение следва да се посочи и разпоредбата на чл.12 ал.1 и ал.2 от АПК, регламентираща принципа, че органите са длъжни да осигуряват откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство, като страните осъществяват правото си на достъп до информацията в производството по реда на този кодекс, а останалите лица - по реда на ЗДОИ.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е основателна и доказана по правно основание и следва да бъде уважена, а решението от 30.06.2016г. отменено, като издадено при спазване на процесуалните правила, но в противоречие с материалния закон и неговата цел и при липса на мотиви /чл. 146, т. 2, т.4 и т.5 от АПК/. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението, като следва да бъде спазен срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

На основание чл.143 ал.1 АПК ответникът дължи възстановяване на направените в процеса разноски, които са доказани в размер на сумата от 10 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. О. Х. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. А. К. Решение № СОА16-РИ09-103/30.06.2016г. на Кмета на Столична община.

ВРЪЩА административната преписка на Кмета на Столична община за произнасяне по постъпилото заявление вх. № СОА16-ЕВ01-92/16.06.2016г. от Б. О. Х. съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Столична община с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Б. О. Х.

със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. А. К. сумата от 10 /десет/ лева на основание чл.143 ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република Б..

Съдия: